

ARYBINIS ROKIŠKIS

Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. Komiteto Organas

7 (241) 1946 m. liepos 21 d. Kaina 20 kp.

PIKŠMINGIAUSIA IR DŽIAUGSMIN- AUSIA LIETUVIŲ TAUTOS DIENA

liepos mėn. 21 d. kapitalistų febrikus, įmones ir
lietuvių tautos istoriją t. t. Einant 1940 m. žemės
žemes išviesiausienų dienų reformos įstatymu buvo aprū-
tatos gyvenimė. Ta die- pinta žeme daugiau kaip 75.000
tauta buvo priimta mažazemėmis ir bežemėmis valstie-
tarybinių respublikų čiu, o naujakuriams dėl įsiku-
rimo paskirta 20 milionų litų
Seimas, lėreikėda- kredito. Taip pat padarė dide-
lių laisvos darbo li- žingsnį Tarybų valdžia ūvie-
tuvę, - buvo pareikš- nui srityje, atidarydama 150
Seimo deklaracijo- naujų mokyklų, 6 liaudies uni-
valstybinės valdžios, versitetus, 7 naujus teatrus,
kad Lietuvoje i- valstybinę filharmoniją ir t. t.
Buvo įkurta Mokslo Akademija.
Vokiliukieji grobikai, okupavę
Tarybų Lietuvą, sugrievę vi-
enos TSR valdžia pri- sā pradėta darba, vėl atidma-
miesčių ir kaimo darbo mi visas gautėsias darbo liau-
dies teises. Daug tarybinių pi-
liečių buvo žiauriai išžudytas, o
žiauriorišku įsijungi- šimtai tūkstančiai geriausių lie-
tarybių resp. b'čių še- tuvų tautos žmonių buvo iš-
žiūtai pirmą kartą vešta į Reichą, kur turėjo
kankintis hitlerinėje katorgoje.
Darbininkas ir valstietis vėl
turėjo vergauti kapitalistams
ir dvarininkams, nematydamas
valstybinį savaran-
mo Smetonos vieš-
mo laikais lietuvių tauta
nebuvo ir negalėjo bati
ausoma, nes buržuazi-
lietuvos valdovai niekada
nesvajojo suteikti nepri-
kybė savajai darbo liu-
dies visę laiką trimitavo
apie "didžiąjų lenkų
žaždą Lietuvai -
Vilniaus atplėsimą",
1938 m. buržuazinė
teikė ultimatumą, tai
smetonai atimtiniems
lietuvių
priėmams — vokle-
lis Klaipėda su jos sritis.

žmogus kruvinoko
viespatavimo laiku
jokių teisių. Darbininkų
kapitalistų buvo smarkiai
žiūrėti, o valstiečiams dėl
mokesčių išvar-
tūs ir priversdavo juos
darbo pas dvarininkus,
je turėdavo pusveliui
nuo tamso iki tamsos,
turtus dvarininkus.
Neprisklausomos "Lietu-
vai" visiškai naturalus
alia puošnių dvaro rū-
nų apriūvius kumeta-
Rokiškio apskr., Panevėžio
valst. Šeštūkio d. ro-
tinės Silinis, stadydamas
viduryje iengė kampa-
nijam, o kada nereikėtu
lėpė iškirsti sienoje
i- tvarę, sakydamas,
gyvuliu tvaikas pilnai ap-
kambari. Tas ryškiai ro-
ti darbo liaudies buvo
ama ir nescinama.
lietuvių durbantieji, nuverte-
nos diktatūrą, atgavo vi-
to teises. Tarybų valdžia tėjimą įvairose gyvenimo sri-
se paskelbė visos liaudies tyse, užtikrinus darbo žmonėms
gyvibę, nacionalizavo iš gražų, laimingą gyvenimą.

I S A K A S
Dėl Lietuvos TSR nusipelniusio mokslo veikėjo profesoriaus
D. Rudzinsko apdovanojimo Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu

Už jžymius nuopelnus išvedant aukštą kokybės žemės ūkio kultūrą rādis bei organizuojant selekcinį darbą, ryšium su gimimo 80-mečiu, apdovanoti Lietuvos TSR nusipelniusio mokslo veikėją profesorių RUDZINSKĄ Džionizę, Leopoldo s., DARBO RAUDONOSIOS VELIAVOS ordinu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirminkinas N. ŠVERNİKAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius A. GORKINAS

Maskva, Kremliaus,
1946 m. liepos mén. 16 d.

LTSR Ministrų Taryboje

Dėl Lietuvos TSR liaudies poeto LIUDO GIROS atminimo įamžinimo

Lietuvos TSR Ministrų Taryba nutarė:

1. Pastatyti Vilniuje paminklą Liudui Girai.
2. Pavesti Vilnius Miesto Vykdomasjam Komitetui įmartyti paminklinę lentę sienoje namo, esančio Vilniuje, Vilnius gatvėje Nr. 22, kuriamo Liudas Giras gime.
3. Pavadinti Vilniuje Vilnius gatvę Liudo Giros gatve.
4. Iparengoti Lietuvos TSR Valstybingę Grožinės Literatūros Leidyklą 1946-48 metais išeisti Liudo Giros raštus.
5. Įsteigti Liudo Giros vardo stipendijas:
a) Vilnius Valstybinio Universiteto Istorijos — Filologijos Fakulteto studentams — vieną 400 rublių stipendiją;
b) Kauno Valstybinio Universiteto Istorijos — Filologijos Fakulteto studentams — vieną 400 rublių stipendiją.
6. Paskirti Liudo Giros žmonai Bronislavai Girinei iki gyvos galvos personalinę mėnesinę 1.500 rublių pensiją. (ELTA).

TARYBU ŠALYJE

DIDŽIOS ŠIRDIES ŽMONĖS

LENINGRADAS. Miesto par-
tiniai ir tarybiniai organai té-
viškai rūpinasi vaikais, nete-
kūsiausiai tėvų karo metu. Vien
per pastaruosius šešis mēnesius
paimta globoti 1089 ma-
žamečiai vaikai ir rūpintis —
521 pasugliais. Viso Leningra-
dei ir jo priemiestiuse yra
daugiau kaip 10.000 globojamų
vaikų. Lenino miesto darbo
žmonės išnėjimo 1.620 našlaičių.

4 vaikus, paimtus iš kėdikių
namu, augina „Linotipo“ fabri-
ko darbininkas drg. Keroški-
nas ir jo žmona. Mergaitė m-
kosi konservatoriuje, berniu-
kas — mokykloje, o dar mažu-
olai lanko vaikų darželi. Ko-
roškinai rūpestingai prižiuri
juos, ir vaikai savo naujiems
tėvams atsilygina karšta meile.

Miesto liaudies ūvietimo sky-
rius vaikų apsaugos inspek-
torai padeda globėjamais auklė-
jant vaikus. Jie turi teisę iš-
kiesti, kuo metas globėjai nevykdy-
savo pareigą. Bet tokie atsitik-
imai labai reti. Apsiemusieji
rūpintis našlaičiais — didžios ji fakultetai: V. V. Dokurovės, daržininkystės
fakultetas. Mūsų žmonės, ir jų šeimose vo vardo Charkovo žemės ūkio Mokslas prasidės nuo 1946—
globotiniai auga kaip savi val-
kai. (TASS-ELTA).

Geriausia avižu rūšis

Valstybinė komisija gradiinių dėjo pranašumą. Baltarusijo-
kultūrų rūmims tirti pripažino je esant „Maskvos A-315“
geriausiaja avižu rūšimi dau-
rūšies derlingumui 14,0 cent-
gumai rajonu — „Tarybine“. Ję nerio, „Tarybine“ davė 17,3
išvedė Verchniačio selekcijos centriko Voronežo srities ir
stoties individualus atrinkimo Stavropolio krafo stepių rajon-
būdu iš seklių pavyzdžio, gauto nuose jis savo derlingumu vir-
viename Čerkesų autonominės ūja „Leslevickio“ rūši 1-3
srities kolektiviniame skyje. centriais. Maždaug tiek jis
„Tarybinė“ rūšis duoda auk-
tolenkė ir garsiąja išvedė rau-
tos kokybės gradus. 100g grā-
du svoris — 29,30 gramo, 5-6
gramaius daugiau negu žinomą
ju rūši — „Lochovskie“ ir
„Verchniačio 53“ svoris. Jo der-
lingumas didesnis už visu pa-
plitusius tarybinės ir užsieni-
nės selekcijos rūšių derlingu-
mą.

Palyginamieji bandymai, ku-
riuos per 8 metus atliko šim-
tai grādu rūšių tyrimo stocių
Tarybų Sejungoje, visur pare-
grādu. (ELTA).

Nauji fakultetai aukštosiose žemės ūkio mokslo įstaigose

Aukštosiose žemės ūkio tatai, Irkutsko ir Kijevė insti-
tutuose — sedininkystės bei
rūpintis našlaičiais — didžios ji fakultetai: V. V. Dokurovės, daržininkystės
fakultetas. Mūsų žmonės, ir jų šeimose vo vardo Charkovo žemės ūkio Mokslas prasidės nuo 1946—
globotiniai auga kaip savi val-
kai. (TASS-ELTA).

(TASS-ELTA).

Tarybų Lietuvos šeštųjų metinių garbei

Kamajų valsčiaus valstiečių ūkio paruošų normą.
žigelienė M. (Aukštakal-
nio km. Aukštunų apyl.) ir
Vaira Antanas (Titėnų km.
Duokiškio apyl.), pilnai supras-
dami ūkio paruošų laiku atli-
kimo svarbą ir įvertindami
šeštųjų Tarybų Lietuvos me-
tinės reikšmę, jau atliko ūkio
privalomuosius pristatymus, valstybei, atvežęs ir atidavęs i dienos darbo normą išvykdyda-
pilnai išveždami jiems paskir-
Rokiškio ūkio paruošų punktę mi 150%.

Tarybų Lietuvos šeštosios metinės

Prieš šešeris metus, 1940 bėjo lietuvių tautą nuo to liūd. m. liepos 21 d. Liaudies Seimas, paskelbė Lietuvoje Tarybų valdžią ir priėmė deklaraciją dėl Tarybų Lietuvos išsungimo į Tarybų Sąjungos respubliką sudėtį.

Dar prieš 20 su viršum metų Lietuvos darbo žmonės, kovodami prieš vokiškosius okupantus, kovojo dėl tarybinės kybos bei pramonės imones, santvarkos įvedimo. 1918 metais paskelbė jas visos liudias turtais Lietuvoje buvo paskelbtu. Tuose iš panaudžios kurių Tarybų valdžia. Tačiau kontrrevoliūnės Lietuvos jėgos, pagrindas, kuris leido jai turėti iš darbininkų darbo.

Tarybų valdžia paskelbė žemę esant visos liudiesi turtu, likvidavdama dvarininkų ūkius, apkarę stambius buožinius ūkius ir dave nemokamai žemės 75 tūkstančiams bežemių ir mažam ūkių valstiečių. Tarybų Lietuvos valstybinio gyvenimo pagrindu buvo padėta Stalinio Konstitucija, nustatanti, kad visa valdžia priklauso darbo žmonėms.

Kapitalistų, dvarininkų ir buožių sukurtų Lietuvos buržuazinė valstybė su policininkų ir anstolių armija, teismais, ir darbo stovyklos, su dideliu ir brangiai kaštuojančiu valdininkijos ap-

ratu, tarnavo už darbo žmonių, bet išnaudotojų labui. Fabrikantas galėjo skriausti ir išnaudoti darbininkus, turtėti iš jų darbo ir prakaito, nes už jo pečių stovėjo visuomet pasiruošęs policininkas su gumi-

ne lazda. Bankininkas, turtuolis — piniguočius galėjo drasti už aukštus precentus skolini bėdos išskirtam valstiečiui pinigų, nes žinojo, kad užtenka valstiečiui praleisti skolos ar precentų mokėjimo terminė, ir bematant atsiros teismo ir statulos, kuris pardoos iš varžyti valstiečio ūki. Juk vien tiktais 1930-39 metų iškortarystėje buvo parduota iš varžytinių valstiečių ūkių ir kito turto beveik už 60 milijonų litų. To turto dižioji dalis pusvelžiui atiteko dvarininkams, buožėms ir išvaliems spekuliantams.

Buržuazės Lietuvoje darbo žmonės vilko ne tik "savų" bet ir svetimų išnaudotojų jungė. Užsienio kapitalistai vis labiau ištvirtindami Lietuvos pramonę, išplėtė iš jos didelių pelnų. Lietuvos darbo valstiečis savo sunkaus darbo valsius buvo priverstas pusvelžiui parduoti Birlyno ar Londono rinkoje. Džiosios kapitalistinės valstybės, įžaliu klosti i Lietuvos politinį gyvenimą. Buržuazijos viešpatavimo laikais Lietuva prarado savo sostinę Vilnių ir pramoninės teritorijos dalį — Klaipėdos kraštą su vienintelio uostu — Klaipėda. Antrojo paskutinio karo išvakarėse hitlerinė Vokietija bande ištraukti Lietuvą į savo kruvinosios karos masinos tarnybą. Buržuaziųs Lietuvos viešpačiai ne tiktais nedavė jokio atosmėjimės išterinės Vokietijos siekimams, bet patys pradėjo debyras dėl kainos, už kurią turėtų būti parducta lietuvių tauta vokiškiems imperialistams. Ir tiktais smetoninės diktatorūs nuvertimus, tarybinės santvarkos įvedimas ir Tarybų Lietuvos išsungimas į Tarvų Sąjungos sudėtį iškel-

piu, 700 tūkstančių m² stiklo,

Lietuvos teritoriją vien tiktais, o lietuvių turėjo būti išskelti kitur, tai reiškė, kad vokiečiai ketino faktiskai sunaikinti visą lietuvių tau-

ta. Tačiau Raudonoji Armija

lėgėjė lietuvių tautą nuo pražiades. 1944 m. liepos 13 d. Raudonoji Armija išlaisvino Tarybų Lietuvos sostinę Vilnių, o vėliau ir visę Lietuvos teritoriją. Tarybų Lietuvos miestuose ir kaimuose prasidėjo premptis atkūrimasis darbas. Lietuvių darbo žmonės, boleiviskių partijos vadovaujami, atliko didelių darbų, likviduojant vokiečių okupacijos padarinus. Iki s. m. sausio 1 d. Respublikoje atstatyta ir veikia 903 pramonės imones, kurios dirba apie 40 tūkstančių darbininkų ir tarnautojų. Atkurtoji pramonė 1945 metais dave produkcijos 145 milijonų rublių vertės. Kultūros srityje 1946 m. sausio 1 d. buvo atidaryta ir veikė 2 812 pradžios mokyklų su 235 tūkstančiais moksleivių, 282 gimnazijos ir progimnazijos su 66,6 tūkstančių moksleivių, kas žymiai viršijo mokslių vien skaičių buržuaziųs Lietuvos mokyklose, 11 aukštųjų mokyklų su 6000 studentų. Atnaujino savo veikimą Lietuvos Mokslių Akademija. Atstatyta eilė kitų kultūros istingų (teatrų muziejų, klubų skaitalyklių ir t. t.). 1945 metais socialiniam — kultūriniam reikalams buvo išleista apie 350 milijonų rublių, t. y. apie 50% visų biudžeto išlaidų.

Didelis darbas atliktas likviduojant vokiečių okupacijos padarinus žemės ūkyje. Tarybų valdžia per tą laiką išdalijo apie 600 tūkstančių ha žemės 78 tūkstančiams bežemių ir mažam ūkių valstiečių. Jiems suteikta pagalba gyvuliais, inventoriumi, statybine medžiaga, sėkliomis ir kreditais.

Atstatomojame darbe lietuvių tautai teikė didelę paramą kitos Tarybų Sąjungos tautos, pirmoje eilėje rusų tauta.

Tie dideli laimėjimai, kuriuos pasiekė Lietuvos darbo žmonės, likviduojant vokiečių okupacijos padarinius, buvo galimi tiktais tarybinės santvarkos sąlygomis, kur patys darbo žmonės yra krašto žeminių, kur ukinis gyvenimas — ukinės paskirties pastatų, daugiau kaip 28 tūkstančių gyvenamųjų namų, išvežė arba sugadino dangilio fabrikų įrengimus. Žemės ūkio srityje paskerdė arba iševezė į Vokietiją apie 400 tūkstančius karvių, daugiau kaip 200 tūkstančių arklių, 760 tūkstančių kiaulių, apie 100 tūkstančių lvarų ž. ūkio mašinų. Okupacijos metu buvo atimta žemė iš naujakurių ir vėl grąžinta dvarininkams, bučėzams bei vokiečių kolonistams. Okupantai su savo sébrais — vokiškais lietuviškais nacionalistais nūžude ir sunaikino dugnajai kaip 300 tūkstančių taiklių Lietuvos gyventojų. Dabar jau yra dokumentais irodymas, kad vokiečiai ruošėsi apgyvendinti visą

Penkmečio planu numatoma

1946-1950 metų laikotarpyje ne

tiktais visiškai atstatyti kar

sugriautą pramone, bet ir žymiai jų išplėsti. 1950 metais pramonės produkcija palyginti su 1940 metais išaugo 80%. 1950 metais Tarybų Lietuvos pramonė turės duoti kraštui 190 mil. kv. valandų elektroenergijos, 822 tūkst. tonų dur-

pių, 17 tūkstančių m² stiklo,

17 tūkst. tonų popieriaus, 25 tūkst. tonų cukraus ir t. t.

Per šį penkmetį bus sukurta nauji pramoniniai rajonai —

Mažeikių apskr., linų tekstilės

pramonė. Biržų apskr. 1950

metais Tarybų Lietuvos žemės ūkis ne tikta turi pasiekti,

bet ir plentinių priekarių išsivystymo lygi. Penkmečio

baigiantis žymiai padidėti kultūrinį ir švietimo įstaigų tinklas. 1950 metais Lietuvių pramokėjus 14 tūkst. studentų, t. y. 3 kartus daugiau negu 1939-40 metais.

Penkmečio planas duoda Lietuvos darbo žmonės išlėties perspektyvą, kurių veikimo programą.

Seštasis Tarybų Lietuvos metinės lietuvių tauta pasibaigia pasirūpinti išvystymo lygi. Penkmečio

baigiantis žymiai padidėti kultūrinį ir švietimo įstaigų tinklas. 1950 metais Lietuvių pramokėjus 14 tūkst. studentų, t. y. 3 kartus daugiau negu 1939-40 metais.

VI. NIUNKA

Lietuvos TSR Ministras Taryba

Pirmmininko Pavadautojas

Keliai į komjaunima

Sunki buvo piemenuko, taraujančio pas buožes, duona. Nuo pat ankstaus ryto iki vėlyvo vakaro jis turėdavo per visa ilgą vasarą, išsisiautęs didelę sermęgą, kęsti darganą, o neretai ir Šeimininko botagą ant savo mažų pečių. O kairomis vasaros dienomis iki asarų ji privargindavo zylionėjosi daž kaltros ir išryti bimbalių karys. Toks likimas jau nuo mažų dėnų lydejo Leoną Stankoną — bežemio valstiečio sūnū. Ir tik vėlai radėj Levukas gržindavo pasėvus ir susirinkes knygas, skubėdavo į mokyklas suole, kur mozytoja taip idomiai pašakodavo daug įvairių ir gražių dalykų. Tik neilgam jis tuo džiaugdavosi — pavasarį saulė vėl duodavo piemenėlio botagą į rankas.

Jau tada Levukas, matydama išdykaujančius buožių lepinamus sonelius, kurie galėdavo laisvali mozytis, dažnai pagalvodavo apie tą dėdele nevygę ir tyliomis pasvajodavo apie gražesnį gyvenimą.

Gražus birželio rytas. Ant vieškelio gula galingų tankų sukeltos dulkes. Ir Levuko gospadoriaus, stambus buožas, žirėdamas į darbo žmonėms laisve atnešusius tankus, nusispiauna ir iškošia pro dantis.

— Atsigrūdo botševikai ant mūsų sprando. Dabar jau tikrai apkarpys mūsų žemes ir nebeduos taip laisvali Šeimininkauti...

Piktai gospadoriaus ištarti žodžiai sukelia Levuko susidomėjimą. Botševikai? Jis tą žodį jau ne vieną syki yra girėjęs. Vakarais pas jo tévą susirinko daži pat grytelinkinių ir ilgal kalbėdavo apie botševikus. Daug jie kalbėdavo, bet Levukas tik vieną suprato, kad ten visi gali mokyti.

— Tai ir aš dabar gal jau galiausiai mokytis? — paklausia Levukas, bet pamates rastą gospadoriaus žvilgsnį, jis susiraukia ir nubégia prie karvės, lirdusios vasarojun.

— Gali nevaryti, — šakteriai jam gospadarius. — Gerieu gyvulinį, negu naujakuriams — prikergia jis su pagieja.

Tarybų valdžia ir Levuko tėvai, Simonui Stankūnui, dėvė Setekėnų dvare žemės. Tėvas, giedriu žvilgsniu apžiūrėdamas gautią žemę, meilėliai paglosto Levuko galvą ir linksmai pasako:

— Dabar ir tu gal jau gal jau galiausiai mokytis? — paklausia Levukas, bet pamates rastą gospadoriaus žvilgsnį, jis susiraukia ir nubégia prie karvės, lirdusios vasarojun.

Zooteknikas Leonas Stankinas, norėdamas savo jauniausią energiją prisidėti prie visų žaidžių užgydymo, padeda pareiškima stojimui į komjaunimą. Pareiškime jo žodžiai skamba trumpai ir tvirtai:

— Prasau priimti mane į VLKJS eiles. Noriu būti komjaunilių ir dirbtų dėl tarybinės skambos trumpai ir tvirtai.

— Dabar ir tu gal jau gal jau galiausiai mokytis? — apskrities komiteto biuras Leonas Stankūnas priėmė į Lenino komjaunimą elges.

J. Kalnietis

